

ಪ್ರತಿ ಜೀವನದ ಅನುಭವಗಳು

ಧಾರವಾಡದ ಕನಾಟಕ ಕಾಲೇಜು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಕಾಲೇಜು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ನಾಡಿನ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲೇಜೆಂದು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ. ಕನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಂದೂಡನೆಯೇ ನೋಡುಗರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬೆರಗುಗಣಣೆನಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ದೊರಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ಒಮ್ಮೆದೊಡ್ಡ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜು, ಸಂಪೂರ್ಣಾಭಲ ಹಾಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶ್ರೀರಂದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದು ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಸೇಳಿದಿತ್ತು. ತ್ರಿ.ಘ್ರಾರ್ನಾ, ತ್ರಿ.ಕೋರಿಯ, ತ್ರಿ.ಗೋಕಾಕ, ಮೌ. ಮಾಳವಾಡ, ತ್ರಿ.ಶ್ರೀ, ಮೌ. ಬಸವನಾಜ, ಮೌ. ಧಾರವಾಡಕರ, ಮೌ. ಜಾಗಿರದಾರ, ಮೌ. ಭೂಸನೂರಮರ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾಂಡ ಪಂಡಿತರು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಈ ಕಾಲೇಜು ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ರೂಪಾಳಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಈಗ ಕನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆಧೀಕ್ಷ (Constituent)ಕಾಲೇಜು ಆಗಿದೆ.

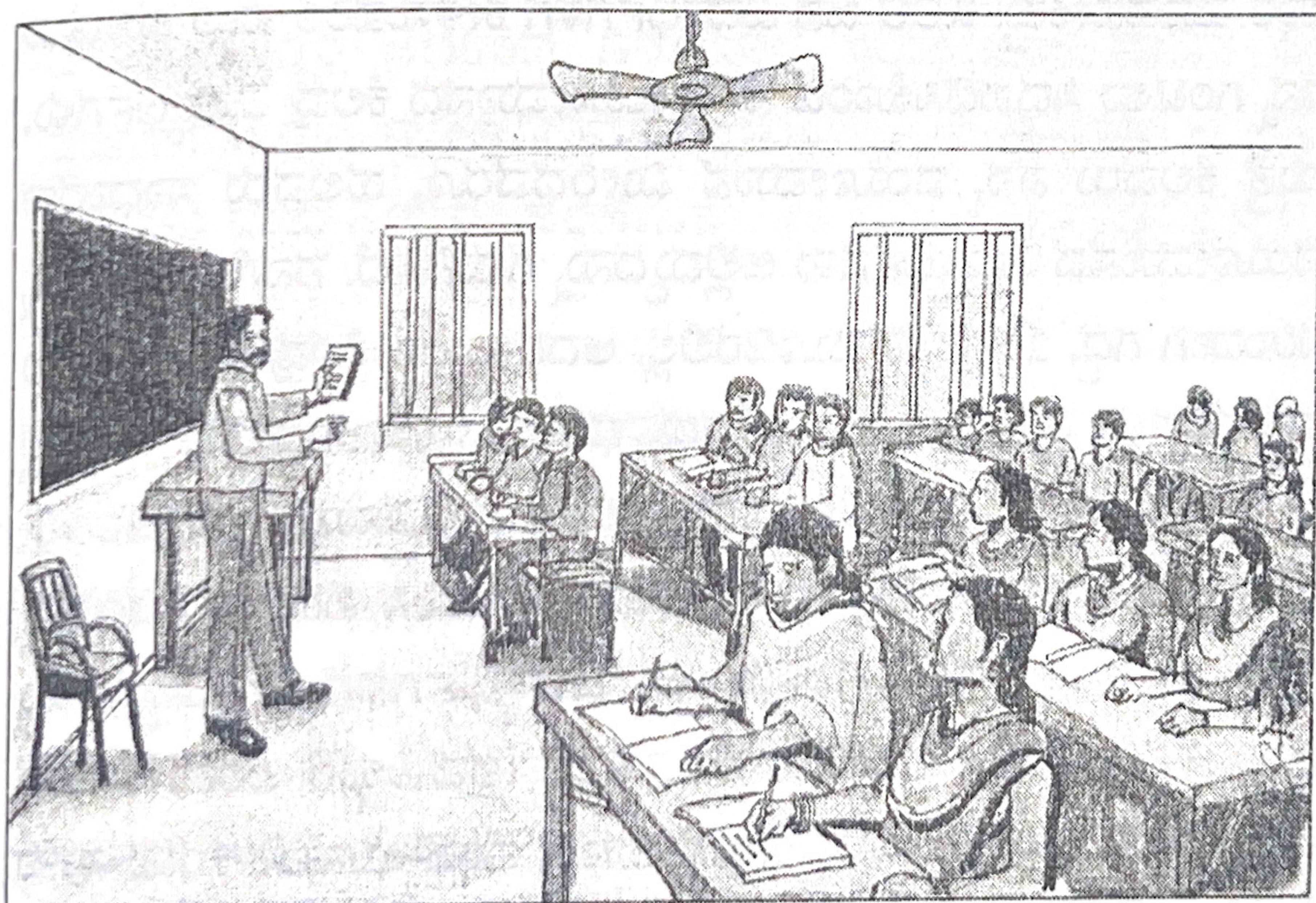
ಇಂಥ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತು ಕನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಓದಿಸುವ ಸತ್ಯಾಯ್ಯ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ೧೯೮೮

ಇಲ್ಲದ ಅಪವಾದಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನಾದುದರಿಂದ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮುಡುಗಿಯರು ಸಹಾಯ ಕೇಳಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕತೆ ಕಟ್ಟುವ, ಅಥ್ವಸುವ, ಸಂದೇಹ ಪಡುವ ಜನರು ನನ್ನ ಸುತ್ತುಲೂ ಇರುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಹೆಣ್ಣೆಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪರಿಚಿತ ಹಂಗಸರು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನೆಲ್ಲ ಕತೆ ಕಟ್ಟುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಹಾಳಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಸಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ನನಗಿಂದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ವೈಕಿತ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗೆ ನನ್ನ ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಭಯ-ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಾನೊಬ್ಬ ಸಂಸಾರಸ್ಥ (ಹೆಂಡತಿ ಉಳ್ಳವ) ನಾದರೆ ಈ ಅಪವಾದಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಮಗ ನಾಳೆ ಓದು ಮುಗಿಸಿ ಅವನೂ ಸಂಸಾರಸ್ಥನಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೋಂದೇ ಹೋಗಿ ನೆಲೆ ನಿಂತರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆ ಇನ್ನೊಂದು, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಬಂಧು-ಬಳಗ, ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಅತಿಧಿಗಳನ್ನು ಉಪಚರಿಸುವ, ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಿಣಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ನನ್ನ ಕಷ್ಟ, ಸುಖ, ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಯಾರೋಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಸಿವು ತೃಪ್ತಿಗಿಂತ ಒಟ್ಟು ಮನೆತನವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬ ಗೃಹಿಣಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಯೋಚಿಸಿ ಮರುಮದುವೆಗಾಗಿ ನನ್ನ ಒಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಅಂತಸ್ತು, ಸಂಬಳ, ಮನೆತನ ಇತ್ಯಾದಿ ನೋಡಿ ಅನೇಕ ಜನ ವಿಧವೆಯರು, ವಿಚ್ಛೇದಿತರು, ಕನ್ನೆಯರು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಅಂತರ್ಜಾತಿ ವಿವಾಹಕ್ಕೂ ಮುಂದಾದರು. ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಹಣೆಬರಹ ಎಂಬುದೊಂದಿದೆ. ಆ ಬಗೆಯ ಹಣೆಬರಹದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು, ಅದೂ ಧಾರವಾಡ ಕಡೆಯ ಲಲಿತಾಳೋಂದಿಳೇ

ಒಂದೆರಡು ಬಳಪ (Chalk piece) ಹಿಡಿದು ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರುವ ಆ ತರಗತಿಯ ಎದುರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶ್ರೀಕೃಂಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವೆ ಹೇಗೋ ಜಾಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೈ ಶ್ರೀಕೃಂಗಾರು ತರಗತಿಯೋಳಗಡೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ. ಕೆಲನಿಮಿಷಗಳಾದರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತರಗತಿಯ ಬಳಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮುಜುಗರ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಕೆಲವು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಮಾತ್ರ ಬಳಗೆ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕನೆಂಬುದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ತರಗತಿಯೋಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಯಾರೋಬ್ಬರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಳಗೊಳಗೆ ಕೋಪ, ತಾಪ, ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ, ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು ಸರಿಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಾಳೈಯಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಾನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಒಬ್ಬೋಬ್ಬರಾಗಿ ಬಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ದೊಡ್ಡ ಕಾಲೀಜು ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ವರ್ಗಗಳ ಸಂಖ್ಯಾಬಲ

ಚಿತ್ರ-೨೦. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನಿಂಡುತ್ತಿರುವುದು

ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಂದು ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕ್ಷಣಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ತರಗತಿ ಶಾಂತವಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಾಲ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನೀಡಿ ನೇರವಾಗಿ ಪಾಠ

ಅಂದು ಕಾಲೇಜಿನ ತರಗತಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಚುವೆಚ್ಚ ಹಾಗೂ ಅಬ್ಬರದ ಪ್ರಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದಿಗಿಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊ, ಜನನಾಯಕರೂ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಆಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ೨೫ ರಿಂದ ೫೦ ಸಾಮಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏಕ್ಕೆ ವಿಚುವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ೧೫-೨೦ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಯುಕ್ತ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಂತೂ ವಷ್ಟವಿಡೀ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಬೇರೆಮಾತು. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಬೇಕೆ? ಚುನಾವಣೆ ಅನಿವಾಯವೇ? ದುಂಡುವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಕಡಿವಾಣವಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಲಕರು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಮ್ಹೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ? ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೇಯ ಪಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವ ಬಗೆಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ? ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಭ್ಯ ಸಂಸ್ಕರಿ, ಸ್ನೇಹಿತೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ತಾನೆ ಪ್ರಯೋಜನ? ನಾಡಿನ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಚೆಗಳನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುನೀಟಿನ ಕಾಮಾನು ಮತ್ತು ನಿಯಮಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಗ ಎಲ್ಲ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಟ್‌ಕ ಸ್ನೇಹ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ಸರಾಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ನೇಹ ಸಮ್ಮೇಳನವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಇತ್ತು. ಸಮ್ಮೇಳನವು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ತುಂಬಾ ಅದ್ವಾರಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ವರ್ಷಾರಂಜಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮ್ಯಾ ನವೀರೇಳಿಸುವ, ರೋಚಕವಾಗಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕರಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಯಬ್ಬಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಮಹಾನಗರಗಳ ಎಲ್ಲ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೯೬೮-೬೯ರ ಸಂದರ್ಭವಿರಬೇಕು. ಇಡೀ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಮ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಾರದ ಅವಿಸ್ಕರಣೀಯವಾದ ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಅಂದು ಸಂಜೀವ ಗಂಡಿಗೆ ಕನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ನೇಹ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದ್ವಾರಿಯಾದ ವೇದಿಕೆ ಸಚಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ೮-೧೦ ಸಾಮಿರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಪಾಲಕರು ಕೆಕ್ಕಿರಿದು ಸೇರಿದ್ದರು. ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ಇಂಥ ಸ್ನೇಹ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಹಿಂದೆಯೂ